

вещь и Ягодина. И така Кихая-та заведе 115 человекъ съ оковы (бокаи) въ Бѣлградъ, а на народъ-тъ ся обѣщаваше че ни единъ не ще да бѣде убитъ. Обаче Сулиманъ, на кого-то ся твърдѣ малко касаяше обѣщание-то на Кихая-та, заповѣда та ги изклахъ всички вечеръ-тъ срѣщо рождество на четири-тѣхъ порты Бѣлградски; накачи съ тѣхъ бедемы-тѣ, на които освенъ тѣя бѣхъ набити живи на колове още 36 други злощастницы. Много отъ тѣя злощастливы издѣхвали сѣ чакъ следъ нѣколко дны. Борение съ животъ си и смърть-тъ си до нѣколко дны на тѣя бѣдницы траяло е отъ това, зацо-то е колъ-тъ по-малко докачавалъ животны-тѣ силы. На нѣкои, още живи на колове-тѣ, были сѣ крака-та изгризени до кости-тѣ отъ гладны-тѣ куче-та. Въ тѣя грозны мъки молили сѣ тѣя всѣкого, кой-то е минель покрай тѣхъ да имъ стори милость и да ги добие. Нъ ахъ! това человекно дѣло въ оныя обстоятелства ако бы нѣкой сториль, туриль бы себе си тутакси на мѣсто-то на мученикъ-тъ, пакъ кой бы дѣрзналь да избави такъвъ единъ бѣдникъ отъ тажъ немилостивъ смърть и да го проводи да ся наслаждава въ вѣчный миръ! Помного отъ 300 человекъ, вси почти отлични человекъ, загинали сѣ въ такива мъки, освенъ оныя кой-то сѣ въ горко робство паднали. При такива околности горко е было състояние-то Милошево. Само негова-та мъдрость, рѣшителность и безкрайна предаденость заради благополучие-то на отечество-то му можаше да му направи това състояние стѣрпеливо. Стрелъ громовнъ можалъ е той по-лѣгко да притѣрпя, нежели тажъ нови-